

ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ

... Διότι είναι δείγμα αγάπης αληθινής και σταθερής τό νά μή θέλει κανείς νά σώσει μόνο τόν ἑαυτό του, ἀλλά καί ὅλους τούς ἀδελφούς.

...

...

...Καθώς ὁ Πολύκαρπος ἔμπαινε στό στάδιο, ἀκούστηκε φωνή ἀπό τόν οὐρανό: “Πολύκαρπε γίνε δυνατός καί γενναῖος”.

Ὅταν λοιπόν πλησίασε τόν ρώτησε ὁ ἀνθύπατος, ἄν εἶναι αὐτός ὁ Πολύκαρπος.

Καί ὅταν αὐτός ὁμολόγησε ὅτι εἶναι, προσπαθοῦσε ἐκεῖνος νά τόν μεταπέσει λέγοντάς του:

“Σεβάσου τήν ἡλικία σου” καί ἄλλα παρόμοια μέ αὐτά, ὅπως συνηθίζουν αὐτοί νά λένε:

“Ὅρκισου στήν τύχη τοῦ Καίσαρα, μετανόησε, πές ... θάνατος στούς ἀδέους!”

Ὁ Πολύκαρπος ὅμως μέ σοβαρό τό πρόσωπό του, στρέφοντας τό βλέμμα του σέ ὄλο τό πλῆθος τῶν ἀνόμων ἐθνικῶν πού βρισκόταν στό στάδιο, καί σείοντάς τους τό χέρι του, στέναξε, κοίταξε στόν οὐρανό καί εἶπε: “Θάνατος στούς ἀδέους”!

Καί ἐπειδή ὁ ἀνθύπατος ἐπέμεινε λέγοντας, “Ὅρκισου καί θά σέ ἀπολύσω βλαστήμησε τόν Χριστό”,

ὁ Πολύκαρπος εἶπε: “Ὀγδόντα ἔξι χρόνια τόν ὑπηρετῶ καί δέν μέ ἀδίκησε καθόλου· πῶς μπορῶ νά ἀδικήσω τόν βασιλιά μου, πού μέ ἔσωσε”

...

...

Ὁ ἀνθύπατος τότε εἶπε: “Ἐχω θηρία, θά σέ ρίξω σέ αὐτά, ἄν δέν μετανοήσεις”.

Καί ἐκεῖνος εἶπε: “Κάλεσέ τα· διότι σέ μᾶς εἶναι ἀμετακίνητη ἢ μετάνοια ἀπό τά ἀνώτερα πρὸς τά χειρότερα καλό εἶναι νά μετακινούμαστε ἀπό τά φοβερά πρὸς τά δίκαια”.

Καί ἐκεῖνος πάλι σέ αὐτόν: “Θά σέ κάνω νά σέ φάει ἡ φωτιά, ἐφόσον περιφρονεῖς τά θηρία, ἂν δέν μετανοήσεις”.

Καί ὁ Πολύκαρπος εἶπε: “Ἀπειλεῖς μέ φωτιά αὐτό πού καίεται προσωρινά καί ὕστερα ἀπό λίγο σβήνει· διότι ἀγνοεῖς τή φωτιά τῆς μέλλουσας κρίσης καί τῆς αἰώνιας κόλασης πού ἐπιφυλλάσεται γιά τούς ἀσεβεῖς. Ἀλλά γιατί ἀργοπορεῖς; Φέρε αὐτό πού θέλεις”.

Ὅταν ἀνέπεμψε τό ἀμήν καί ὀλοκλήρωσε τήν προσευχή του, οἱ ἄνθρωποι τῆς φωτιᾶς ἀναψαν τή φωτιά. Καί ὅταν ἔλαμψε μεγάλη φλόγα, εἶδαμε θαῦμα ...

Αἰσθανθήκαμε τόση ἔντονη εὐωδία, σά νά ἀναδιδόταν λιβάνι ἢ κάποιο ἄλλο ἀπό τά πολύτιμα ἀρώματα.